

**Міністерство освіти і науки України
Житомирський державний університет імені Івана Франка
кафедра англійської філології та перекладу
Київський національний університет імені Тараса Шевченка
кафедра теорії і практики перекладу з англійської мови
Ніжинський державний університет імені Миколи Гоголя
кафедра германської філології та методики викладання
іноземних мов**

**СУЧАСНИЙ СТАН І ПЕРСПЕКТИВИ
ЛІНГВІСТИЧНИХ
ДОСЛІДЖЕНЬ ТА ПРОБЛЕМИ
ПЕРЕКЛАДУ**

**ТЕЗИ ДОПОВІДЕЙ
ВСЕУКРАЇНСЬКОЇ НАУКОВОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ
ПАМ'ЯТІ ДОКТОРА ФІЛОЛОГІЧНИХ НАУК,
ПРОФЕСОРА Д. І. КВЕСЕЛЕВИЧА (1935-2003)**

15 травня 2026 р.

Житомир – 2026

УДК: 811.11+821.111+81'25+81'44
С 91

*Рекомендовано до друку
Вченою радою
Житомирського державного університету
імені Івана Франка
(Протокол № 11 від 29 травня 2026 р.)*

Рецензенти:

Людмила Могельницька, кандидат філологічних наук, доцент, декан факультету педагогічних технологій та освіти впродовж життя Державного університету «Житомирська Політехніка».

Людмила Славова, доктор філологічних наук, професор, професор кафедри теорії і практики перекладу з англійської мови Київського національного університету імені Тараса Шевченка

Лариса Соловйова, кандидат філологічних наук, доцент, доцент кафедри іноземних мов Поліського національного університету.

Сучасний стан і перспективи лінгвістичних досліджень та проблеми перекладу: Збірник наукових праць / За заг. ред. М. В. Полховської, Н. Д. Борисенко, Ю. М. Нідзельської. Житомир, 2026. 155 с.

Збірник наукових праць містить результати досліджень науковців з актуальних проблем сучасної лінгвістики та перекладознавства.

Видання розраховане на науковців, аспірантів та студентів старших курсів факультетів та інститутів іноземних мов.

Матеріали друкуються в авторській редакції.

УДК: 11.11+821.111+81'25+81'44
©Колектив авторів, 2026
©Житомирський державний університет імені Івана Франка

ОРГАНІЗАЦІЙНИЙ КОМІТЕТ КОНФЕРЕНЦІЇ

СПІВГОЛОВИ ОРГАНІЗАЦІЙНОГО КОМІТЕТУ:

Жуковська В. В. – доктор філологічних наук, професор, проректор з наукової та міжнародної роботи Житомирського державного університету імені Івана Франка.

Полховська М. В. – директор Навчально-наукового інституту іноземної філології Житомирського державного університету імені Івана Франка, кандидат філологічних наук, доцент.

ЧЛЕНИ ОРГАНІЗАЦІЙНОГО КОМІТЕТУ:

1. Потапенко С. І. – доктор філологічних наук, професор, професор кафедри англійської філології, перекладу і філософії мови Київського національного лінгвістичного університету.

2. Славова Л. Л. – доктор філологічних наук, професор, професор кафедри теорії і практики перекладу з англійської мови Інституту філології Київського національного університету імені Тараса Шевченка.

3. Борисенко Н. Д. – кандидат філологічних наук, доцент, завідувач кафедри англійської філології та перекладу Житомирського державного університету імені Івана Франка.

4. Талавіра Н. М. – кандидат філологічних наук, доцент, доцент кафедри германської філології та методики викладання іноземних мов Ніжинського державного університету імені Миколи Гоголя.

5. Нідзельська Ю.М. – секретар оргкомітету, кандидат філологічних наук, доцент кафедри англійської філології та перекладу Житомирського державного університету імені Івана Франка.

6. Полівчук Т.В. – лаборант кафедри англійської філології та перекладу.

перекладі

Поліщук Л.П., Степанчук І.О. Поняття сленгу у сучасній лінгвістиці 110

Полховська М.В., Лихотворик Є.В. Фахова компетентність перекладача як чинник формування перекладацького ідіостилю 113

Пушкар Т.М., Коваль Р. Специфіка відтворення ідіостилю Р. Яррос в українському перекладі роману «Четверте крило» 115

Пушкар Т.М., Роміцин В. Сутність дефініції сленгу у сучасній англійській мові 117

Славова Л. Л. Термінологічна неологізація в сучасному англomовному економічному дискурсі епохи штучного інтелекту 119

Смольницька О.О. Транслінгвізм та інші нюанси на прикладі вибраної англomовної романістики вікторіанської доби і перекладацькі трансформації у відтворенні іншими мовами 121

Тарасюк О.О. Стандартизація перекладів законодавчих текстів Європейського Союзу 126

Цапро Г. Ю. Emotional Ethics in Contemporary Women-centred Prose 129

Чумак Л. М. Структурно-семантичні особливості лексичного моделювання сучасного англomовного цифрового дискурсу 132

Шугаєв А. В. Переклад в епоху глобалізації 136

Шкарбан І.В. Methodological Innovations in Contemporary Translation Studies 138

Яворська В., Коляда О.В. Гомофобія та її культурно-історичний вимір у контексті американської літератури ХХ століття 142

Януш О.Б. Потік свідомості та спонтанність: подібність і відмінності 145

Янчук О.О., Коляда О.В. Деконструкція утопії та витoki соларпанку: літературознавчий аспект 149

Нідзельська Ю.М., Пантус А. Поняття перекладу та найбільш загальні риси художнього перекладу 152

Publications Office of the European Union, 2015. 75 p. URL: <https://eur-lex.europa.eu/content/techleg/KB0213228ENN.pdf>

7. Manual on EU Legal Translation into Ukrainian: in 2 parts. / Editors: Martina Bajčić, Colin D. Robertson, and Liudmyla Slavova. Kyiv: Publishing and Polygraphic Center "Kyiv University", 2024. Part A. EU Law, Language, and Terminology. 135 p. URL: https://eu-ua.kmu.gov.ua/wp-content/uploads/ChapterA_Manual-on-EU-Translation-into-Ukrainian.pdf

8. Resources for translating EU documents. URL: <https://knowledge-centre-translation-interpretation.ec.europa.eu/en/resources-translating-eu-documents>

9. Вискушенко С. А. Проблеми стандартизації термінів у міждисциплінарних дослідженнях. Вісник науки та освіти. 2025. № 3. (33). С. 177-185. ISSN 2786-6165

10. Вискушенко С. А. Стандартизація термінів і машинний переклад: виклики та перспективи. Вісник науки та освіти. 2025. № 5 (35). С. 258–265. ISSN 2786-6165.

G.Tsapro

Borys Grinchenko Kyiv Metropolitan University

EMOTIONAL ETHICS IN CONTEMPORARY WOMEN-CENTRED PROSE

The question of how women-authored popular prose should be described and approached analytically remains open. For a long time, the category of *chick lit* has occupied a central position in both academic and popular discussions of such texts. It has been widely used to refer to narratives focusing on young urban women, their personal relationships, consumer practices, and strategies of self-presentation. These narratives were typically associated with irony, self-awareness, and a particular postfeminist sensibility [1; 2; 6]. Within this framework, women's popular fiction was interpreted as a space where questions of independence, choice, and identity could be negotiated through humour and narrative distance.

At the same time, the very stability of this label has gradually become problematic. Genre-based classifications, while useful at an earlier stage, tend to rely on relatively fixed expectations concerning plot structure, tone, and thematic focus. As a result, they are closely linked to publishing and marketing practices that favour recognisable narrative patterns [5]. However, contemporary women-authored prose increasingly resists such categorisation. A growing number of texts that continue to be marketed within the same generic framework no longer reproduce its defining features. This creates a situation in which the label remains, while the internal organisation of the narratives changes.

In recent decades, scholars have pointed to the limitations of treating women's popular fiction primarily through genre categories [3; 4]. The problem lies not only in terminological inconsistency but also in the fact that such labels tend to foreground external classification at the expense of internal textual organisation. What becomes less visible in this approach is the way meaning is structured within the narrative

itself: through perspective, thematic priorities, and value orientations. This shift in analytical focus is particularly important in the context of contemporary prose, where the organising principles of the text often no longer coincide with genre expectations.

In this regard, the notion of *women-centred prose* can be seen as a more flexible analytical framework. It does not function as a genre label and does not presuppose a fixed set of narrative features. Rather, it refers to a mode of textual organisation in which female experience serves as the structuring principle of the narrative. Such an approach allows attention to be redirected from external classification towards internal coherence. It becomes possible to examine how the narrative is built around perception, interpretation, and everyday experience as they are articulated from within a female perspective.

One of the key aspects in this context is narrative perspective. In many contemporary texts, the narrative is organised through a closely aligned internal perspective that determines not only how events are presented but also how they acquire meaning. What comes to the foreground is no longer the sequence of external actions, but the way these actions are perceived, processed, and reflected upon by the character. The focus gradually shifts towards inner experience, where interpretation and re-evaluation become more important than the events themselves. This results in a narrative structure where temporal progression is less important than the accumulation of emotional and cognitive responses.

A related transformation can be observed in thematic organisation. Earlier genre models often prioritised romance, consumption, and self-fashioning. Earlier genre models were largely built around romance, consumption, and various forms of self-fashioning, which structured both the development of the plot and the expectations placed on the protagonist. In more recent texts, however, the focus gradually shifts towards a different range of experiences that do not easily align with these familiar frameworks. Emotional vulnerability, loneliness, illness, ageing, and everyday practices of care are given greater attention and begin to organise the narrative itself, rather than remain at the level of background detail. Importantly, these themes are not presented as secondary or supportive elements but as the core of the narrative. Everyday situations, rather than exceptional events, become the primary site where meaning is produced.

This reorientation also affects the ethical dimension of the narrative. In genre-based fiction, the narrative is often organised around individual fulfilment and tends to move towards a clear resolution. In more recent texts, however, attention is more often directed towards relationships and the forms of responsibility that arise within them. The narrative develops through interaction that unfolds over time, where understanding is not fixed but gradually changes. Understanding changes gradually within the situations themselves and is not fixed in advance. Ethical questions remain part of everyday experience. They emerge in small decisions and repeated actions, and in how relationships continue over time.

Within this broader shift, particular attention should be given to the transformation of narrative tone. Irony, which played a central role in earlier texts, becomes less dominant. In postfeminist narratives, irony played an important role in

how the story was organised. It allowed the protagonist to move within existing social expectations while at the same time keeping a certain distance from them (Gill 2007). This distance was often created through humour and self-observation, making it possible to combine involvement with a degree of critique.

In more recent prose, however, irony no longer occupies the same central position. The narrative is not organised through distance or explicit commentary, but remains closer to the character's experience. What comes into focus are emotional states, relationships, and situations that unfold gradually and often without clear resolution. The narrative unfolds through interaction over time, without being directed towards a clearly defined outcome. Understanding changes gradually within the situations themselves and is not fixed in advance. Ethical questions remain within everyday experience. They become noticeable in small decisions and in repeated actions, as well as in how relationships continue over time. Emotional experience is not foregrounded in an overt way, yet it continues to organise the movement of the text and its internal rhythm.

This shift can be interpreted as part of a broader cultural transformation. As ironic discourse becomes increasingly widespread, its critical potential weakens. At the same time, experiences related to care, emotional labour, and responsibility in relationships become more noticeable in social and cultural contexts. This can also be observed in women-centred prose, where attention is directed towards aspects of everyday life that were previously left at the margins of genre-based narratives.

The analysis of English- and French-language novels published from the late twentieth to the early twenty-first century shows that these changes are not occasional but rather form a recurring pattern across different linguistic and cultural contexts. Although the texts differ in tone, style, and setting, they are organised around a similar narrative logic. They are organised around everyday experience, sustained attention to relationships, and an ethical orientation that prioritises care and interdependence.

Such observations make it possible to speak of a gradual reconfiguration of women-authored popular prose. This reconfiguration does not result in the emergence of a new genre in the traditional sense. Instead, it points to a shift in how narratives are structured and what kinds of experience they bring into focus. The concept of women-centred prose provides a way of describing this shift without reducing it to a set of formal features.

Approaching contemporary texts from this perspective allows for a more precise understanding of their internal organisation. Such an approach also makes it possible to bring into view those aspects of meaning that often remain less noticeable within genre-based analysis. When attention is directed towards narrative perspective, thematic organisation, and the ethical dimension of the text, it becomes easier to see how these narratives develop in relation to broader cultural changes and shifting value orientations.

In this sense, emotional ethics can be seen as one of the central organising principles of contemporary women-centred prose. It does not function as an explicit theme but as a mode of structuring experience within the narrative. It is present in the

attention to everyday interactions, in the representation of vulnerability, and in the emphasis on relationships that require ongoing care. Through this lens, contemporary women-authored prose reveals a shift from externally defined categories towards internally organised systems of meaning.

REFERENCES

1. Ferriss, S., & Young, M. (2006). *Chick lit: The new woman's fiction*. Routledge.
2. Gill, R. (2007). Postfeminist media culture: Elements of a sensibility. *European Journal of Cultural Studies*, 10(2), 147–166.
3. Hache-Bissette, F. (2012). La chick lit: Romance du XXIe siècle? *Le Temps des médias*, (2), 101–113.
4. Harzewski, S. (2011). *Chick lit and postfeminism*. University of Virginia Press.
5. Tasker, Y., & Negra, D. (Eds.). (2007). *Interrogating postfeminism: Gender and the politics of popular culture*. Duke University Press.
6. Whelehan, I. (2005). *The feminist bestseller: From Sex and the Single Girl to Sex and the City*. Palgrave Macmillan.

Л. М. Чумак

Житомирський державний університет імені Івана Франка

СТРУКТУРНО-СЕМАНТИЧНІ ОСОБЛИВОСТІ ЛЕКСИЧНОГО МОДЕЛЮВАННЯ СУЧАСНОГО АНГЛОМОВНОГО ЦИФРОВОГО ДИСКУРСУ

Стрімкий розвиток інформаційно-комунікаційних технологій та глобалізація віртуального простору зумовили формування нового середовища спілкування – цифрового дискурсу. Сучасний англомовний цифровий дискурс є надзвичайно динамічною системою, яка миттєво реагує на соціальні, культурні та технологічні зміни.

Аналіз фактичного матеріалу (сучасних англомовних медіа, соціальних мереж, форумів) дозволяє виокремити провідні структурні моделі творення неологізмів, які відображають прагнення мовної системи до максимальної мовної компресії та семантичної ємності в умовах інформаційного перенасичення. Лексичне моделювання в цьому контексті виступає як комплексний процес творення нових одиниць, що характеризується специфічними структурними та семантичними особливостями.

Словоскладання залишається найпродуктивнішою моделлю англомовного словотвору. У цифровому дискурсі поєднання двох незалежних основ слугує не просто для опису об'єкта, а для фіксації складних, часто деструктивних поведінкових моделей суспільства тотальної цифровізації. Такі лексеми, як наприклад, *doomscrolling* – «надмірна кількість часу, проведеного за переглядом короткого контенту або великої кількості контенту чи новин, створених користувачами, зокрема негативних, в Інтернеті та соціальних мережах» [11],